

١٣٣١ ربیع الاول

سکرچی ابل

10 فEBRAlA 1913.

ملا نصرالله

№ 5 ЦЕНА 12 к. МОЛЛА НАСРЕДДИНЪ

قیمتی ۱۲ قپل

تبریزده حاجی صد خان

چکاڭ بى مۇونى زىدانە بىردى غلط ئايلىسۇن غازىت ڈورنال آدى چىخىسۇن!

تبریز مەھىندىنىڭ آغا زادەرىنىڭ مەكەن قايدانە تىلىسە كى عبادتلى

نصرالدین ذوقتالی ثلث چیخانی اور دویادلی میر منطقی نی
و ایروانی حاجی محمد علی واعظی یاندیر. آ کیشی،
سیزیک هنر کیوب ایدی نه آتیلوب دوند که میانه، تو
یادگار کامل پاشا یالوار یا پش ابیوب بو قالیانای کسون؟
بر طرفنده تلفاف ساتنلار منی تنک الهمشیل،
هي قشقردر دیلر: «تور کلکش باسلامی، (بولار) سترکلر بخارا
آنلئی و او» تماشی بودادر که هر کس تقاضیده
تلفاف خیارلیه پول ویررسه لاب تاق ابیوب، چونکه
الله که گوردک هر یاندان بانپرولار تور کلکش باسلامی
فوری یال کمتفن دوت ارت تور کلکش باسوب دانیشوب اوج
بوز من ایسر آلوپ ایکی بوز من قروب بش توئین ده
یاراپلار، بونک عوضندوه آتیاق برق نفر بولمالک بورنی
قایپوب، بر صریث ایغاه سامان چونی ایشوب بوز نوبلی
د گوب ریم، برده بر یونانی پورونانی چخاقدان اوتی
توپراه سریلوب که دینینی آشون، داغا توارتاری گندی،
نه تلفاف خبری اخوماق لازمز، (آنجا که عین است
چه حاجت به بیان).

بلی، بو فکرلر ایله ایله گدیردیم، ناگاد اوزقادان
قولاغه غزیه سل دگدی، دونوب باخدمیم گوردم
ایکی نفر اجادان دانتا داشتا گدیرل، سوزرنیک از اسندده
هي اداره روحانیه، موقفات، مدربه کاره را تلفظ انلور.
بو داشنانلارک برسی مسلمان بور کنده، بوز قریخی،
آتیاق بولی بر کشی ایدی، او برسی ابهه اوروس
بور کلی، خوده ساققال هوندور بر آدام ایدی، هین بور
اوروس بور کلی او برسندن سورشوردی که: «کابلان!»
تازه خبری ایشتنیں می؟

— خیر، نه او اوب مگر؟

— آ کیشی، نجه ایشته میس، نجه گون بوندان قیان
کرم بلک و کلوفک تعزیزمنده شیعی الاسلام حضرتی و
سای اداره روحانیه عضولی و علی مردان یاک توپیشیاوشوف
اجلاس ایلوب و ایستیولر که تیزیک ایله بر روحانی دار
المعلمین و بر اندیانی سکتب تائیس ایله سولانی حتی علی
مردان بلک دیویدر که: «من تا ایکه که بر بیانک همینی
قوییمان باکوهی فاقیتاجام»،

— آ کیشی، دیه من سن دلی اولویان، باشکا
سویوخ ده گوب، نجه مدرسه رومانی، نجه فلاذ بهمان؟

معو اولدی عدالت دخی باشلاندی مظالم
جان جندی فقط قالدی هولای خوارا

وقنده او مرحوم ایله دی هن ایشه اقدام

هر شیرگی گروب توسمادی بر اولکده آرام

العن او کیش قلدی او شاق بازقین اتم

سوردی گفنی سولهدی اوختای بخارا

هر هانتی چوچوق اولا ایدی قادر قرآن

گیکدی امیرک یانه بر کیچه پیشان

دوری او کا بر لیسته ایلدیل احسان

خریات ایله مکده بیچو ایدی تای بخارا

افوس او گولن که کیچوب بی شر اولدی

فریاد، او بور ناز ایله نمت هدر اولدی

حیقا او چوچوق لار ماموسی دربد اولدی

اولدی بونون آفان ده رشای بخارا

بندی او یاریقلار دولانور بی سر و بی با

باینی اولارک حاشانه بر کیسته اصلا

میر عالم او بوب فولاده، کیفنسکه حالا

ویسانه اولوب سکن و ماوای بخارا.

(جوهه ملاخی بک)

آدرس: تلخیں، داوودیوک چوچسی نمره ۲۴
آدرس: تیفلیس، دانیلیک ۲۴.
تلخیں ایچون: تلخیں ملا نصرالدین.
اینچی ملکتکاره ۱۲ آلبی - ۷ میان
نک نجسی اداره موزه ۱۰ بلی، او ز گه
شهرزاده ۱۲ قیک.

نک نجسی اداره موزه ۱۰ بلی، او ز گه	آلبی - ۷ میان
آدرس: دستک چقی ۳ داده ۷ یکلیک مادر میر	آلبی - ۶ آلبی - ۳ میان
آلبی - ۳ میان	آلبی - ۳ میان
آلبی - ۷ میان	آلبی - ۷ میان
آلبی - ۷ میان	آلبی - ۷ میان
آلبی - ۷ میان	آلبی - ۷ میان

مدرسه روحانی

بو عصر ترقی ده هاین خرم و خا
بو گون متفکر و مایوس بر فن بولداش ایله بر کو
ذلنده، سافتاده یاشار برجه ماصدقدن کیچیدیم، یولداشم قورخا قورخا هی اویان بویانه
انسان دینک اولماز اولاره چون د کل اباخوب مکا احوالات نقل ایلیوردی، منه دینش سو سلامن
شاهدیدی بو مطلب ده تقاضایی «قولایغ آسیدیم، و هردن بر منی ایله بر کل گولک توتوردی
فاضلی هر محکمده آیادا رش که ایله ییل مسلمان (پولیتیکسی) تایارد «نادر شاه» فاجعه منه
حکام ایلوب هیسی قان ایچکل که عاگولوزل، یولداشم ده قرارا، بوزارا بوزارا هی ٹونور
مطلوبه دی، مفلوکه دی هر یاره ره دی: «چاتاچه ییله ایله، حلخ ایله گیتی، هر گاه
یلمم نجه تقریر ایلیم وای بـ دیزوری: «تایسیس» خانزیشیت یازدینی دوغزی ایهه تور کابر مارت
ایران دیمه ایرانده گه جزئی ادب آییک گورهیه تاک ادرنه ده دایانا ییلر، ییلمم بس نه
مصر اهلی معارف بیدی چون باشته بس
پتروزیع ایگتسوتاوس دیور که شکری باشا اون گو
تونیس ده، سودان ده نه قدر وحشی عرب
لندن ادراق دایانا ییلیچک(۲)، خلاصه، یولداشم بو جور
پیسرد هاموسنده گنه منی پای بـ هونون. پیرن، داشنیاقدان منی تکه گوورمده، گاه بیوردی
ساغ ایدی احد خان وار ایدی باشته عـ که: «بو ژون تور کل منی ایله یاندیر که نجه که ملا
نوادی او، او گونکه یرینی توتدی میر:

هاردان باشما دوشیده سودای بخارا
یاندیردی منی وضع غم افزای بخارا
حرصلندم، آینده، او زی اولاده باخیدیم
فوري گوتوروب کوزلره عینگی تاخدیم
مکتوبلری آجدم، او خودم سوزلاره باخیدیم
گوردم که فضیحت دی سرا پای بخارا
سارتلار، تکملار پیر و جوان هی معم
اوست باشلاری چندر ساچ و ساقلالاری درهم
قانانز اولار عالمده اگر، قاناده عالم
شک ایشه، گیکوب ایله تماشای بخارا
یتشش یاشاری اون یاشار اوغلانلاره پایند
قایین بچیبار لنده ایدیر جمله می خرستند
مطرب دی یا مطرب بایاسی هربی بر فند
مشغول دی عیش عشره هر (بای) بخارا

اشعار

اولاً، ایله بر بنا ایجون چو خدان ۴۵ مین منات بول ویروب
بر بر آوايلا، دوت ده اجازه ویروبور که ۳۱ مین
منات موقوفات بولندن گوتوروب، مصرف ایدوب قالانی ده
اعانه نسونلار، اگر سکت قایرانی مصلحت اولایدی
اینده به جن قاب میداراه، هابنه گوتوروب حکومه آشاغه کی
مشمنده بر عرضه ویر دبل که اولاً سلامت وجود نجعه
شما مطلب است و ثانیاً اگر احوالات میلان دارالسرور
تفیل رخواسته ناید صحیح سلات بدنگوی عز درون
شما منقول هستی، تالا هر چندی که حکومت جمله
کو زوردم که قبال ایلوب کوروم او به دیور، حافظ یوچ
ایندی بر نصاب خیان الله کیجیدی، فکریده صیده خانی
ووروده اوزوره شود و کلایی آجوب و شعرلی کورودم:
تورا پیش مروان شهروزید محل و مکان مان است جای
سر دوزخ و نار آتش ولی قدم رفته فرما که خالست جای
لاغلانی

د گهنه

اجنبی (بال) ده، تو قاتقدن، (قاوب) ده همه وقت
جالشور ناز و نزاکت هم آپارسون او زیستی
نه تاخالق تحدی او بس بزده «حسن خان» کیمی لر
قباب اوسته دارور بزرنیک باش کورسین
غذن، میمانان ذکرین بخیال اولاد و دیگر فیض بیزاره کفایت
ایند، اگر روحانی واعظ فلان پخارت افادن او تلاده
او لاب آرتشی در، چونکه بخت الاشرف دن کان اخوندلا
یوز ایله کیمی بزم باشندن گیر ایاغزدن چخار، سزدن
آنجاق هایزنه تو قبز برجه بودر که اذن ویره سکر او
موقوفات بولندن بزم دونامیزی بر قدر آنرا، چونکه
هر بیمزش بر لاجر کلکنیز وار، دولانا بیلیریک و السلام.
اقل کترین شیخ، آخوند، ملا، معلم . . .

قافزار خرلوبی

شماخی — «اختوت» مکنتی مصطفی افندی تک تبا
قویوب قوجی بازنه مثقال اولیندن سکته هزاد می
د گوب پس جالتدره، اگر خانی عمال حرم افندی
النات ایلوب بر دعا یازمه، دیریلکنه اید. يو خدر.
ما کو — «قاده» مکتبی ناش مهربی میرده حسین
چوح جالشور که تیز لکه لاين حروفاتی، میلانداره
قوبل ایلندریون، چونکه قورخور که تفلسه میزه حسین
حسن زاده تازه یازدینی الف باش قبول ایدوب مالشلاز
او سکله بازی بودی الهمگیک
ما کو — بو گیجه عالم روپاده محمد علی سالیوفه
دیوبور که مبادا میادا قویاسان عثمانی یاراللیه اعانته
بنالار، هر کس اولاده رحم ایمه اللہ غضبه گله جات.
دوچه دوشور دیله، آخره بلارلار پتابجنه کردله نه تپاره

بویله چنکنکار امثال
پوزدیلار اعتقادی
ترسنه ایش آپاردیلار
ملا لا راث، شر بیث
ایندیده قتلار دیور
کنگیش آچدا ملث
بویله لری علوم ایجون
دینی سانان دلکلدر
آخاغلش اوغلی آخاغلش
یعنی سامان دلکلدر؟
ای کیکن عصر هارسان
بر دهاگان گل قایت گیری
بویکی عصر قوبلور
کوهنهری دری دری
ملت ایشیت گزیر، قابا
ظلماتک ایله هر بری
کو هنه یواد گارلارا
سدن اولان دلکلدر؟
من جوره فه مکر ایله
خلقی سوان دلکلدر
کو هنه جوان دلکلدر
ملکی چبان دلکلدر
ملتی ها فلاکته
مکته، جهانه . . .
درد، عذاب، دلنه
بویله سالان دلکلدر?
کیشیز

شکایت
ای ملا من درده کلهام قوی اپیم
قریلور قابرقام، بیولوون ساقیم
الله یاپیس یو خدر متم بس سوچم
گاهه زام قیلام فنان آغالارام
اون گوندده بر کیشی ایوده تایلماز
گوندده سرخوش، گونده کیلی آیلماز
قوهار اوپیار، گزور اولوب آشنا باز
ایوه گلری هر وقت پیان آغالارام.
نه اودون وار، نه کومور وار، نه اپیك
قشی گونی یو ظلمی اولومی چکک
او شاقار اجدیدار، تایانیم چولمک
قومواره گرودر قازان آغالارام
ایستودون دهن وورور دیشمند
آغزیث آلقانی آخر دوشمند
من کیه عرض ایدیم دهی کیشمند
قویوسور منه توئن آغالارام
قالدیرر چوماغی دیر دیگنه
سن ادواسان هر نه ایله دینه
کن یو دوت درواری ایشیگه بشه
چکھرم الدن امان آغالارام
(کابلا دوستی خام خالا)

میربر و باش محزر: جلیل محمد قلی زاده

هشت خان — مشهور مرثیه خوان مهمنه ملا باجی نا
قیاغنده (آی بالا) اندیده بر آوات دجال کی خروج
اللوب هر یزده اوئلک علیهند داشور، او کا گوره خو
ذانی آغانلش حکمی ایله آخوند ملا عدلار چشم منره
چخوب بو گون (آی بالا) به نفین ایدیردی، شهر کن ده کهنه
او خوبنالاری دوون دارا چکندری، و هر کن ده کهنه
ژورنال ورقی کوررسه ایونی اودیلوب باندیبور، بو
تلارفی ده اونخوب بدر آز رسانیه اولدوم، و مکرم
جویودم که برورد کارا، بو صیدخان ایله تبریز لیاره ایشان
آخزدی هاراه چاتاجاق؟ دوروب اشقافان، حافظ کابانی
کو زوردم که قبال ایلوب کوروم او به دیور، حافظ یوچ
ایندی بر نصاب خیان الله کیجیدی، فکریده صیده خانی
ووروده اوزوره شود و کلایی آجوب و شعرلی کورودم:
تورا پیش مروان شهروزید محل و مکان مان است جای
سر دوزخ و نار آتش ولی قدم رفته فرما که خالست جای
لاغلانی

بر من نوام باغلخ بینا لاب ملاقان دلکلدر؟
یکزکه میور موسومانه چن لی، بیان دلکلدر؟
ساقاتانا جما لانا چالجه قیان دلکلدر؟
صخنه سو الله، ساجده سپان دلکلدر؟
آخاغلش اوغلی آخاغلش یعنی سامان دلکلدر؟
باخه دیبور گورگشکا قیزلا رکی او خوتنگان
اونلاری گوندر اشتوشا ردم ایله، حلالرنه بان
بویله سوری دینیجه ها راضی ایدم دیه یانان
جوکه بوسو، بواش عمل دینه زیان دلکلدر؟
آخاغلش اوغلی آخاغلش سینی سامان دلکلدر؟
بو گنه سه لدر باخک او هله سولیور نهار؟
دری که فره کرداد گل یرمی یاشا گیدینجه ار
اشقولادا او و اخانا چانی، او گزرن
بو باشی داشلیث بیون سوزلری قان دلکلدر؟
آخاغلش اوغلی آخاغلش یعنی سامان دلکلدر؟
٪ او غومزی آپاردیلار مرتد او شاغنی مکتبه
او گرددوب ایدلیادو عادنه، فرضه، مذهبه
سیدی بو فرقه ارمی: روشنن اللی مرته
قاومانها بو ماصونلاری ایندی زمان دلکلدر؟
هایدی، قیاقه، قومیا بشیر نجه زمان دلکلدر؟
بابی دیمی، ماصون دیمی من یونی او خشنادیم کیمه؟
هي ساتشور او تانیور باشه بر اینی قه
(اولوره من ایشلوب مس، پان دلکلدر؟
آنایم اوز دیدلکرین آخاغلش اوغلی آخاغلش یعنی سامان دلکلدر؟